

[Rahbæk Møller]

lønnede. Det kan ikke bestrides. Den enlige mor, der netop er gået fra kontanthjælp til den uanstændigt lave varige hjælp, har givetvis langt større brug for de 600 kr., end statsminister Poul Schlüter har det, men sagen er også, at det er hende, der har betalt begge checks, både sin egen og statsministerens.

Forslaget bliver endnu mere grotesk på baggrund af, at regeringen for kort tid siden foreslog beskæringer af bloktilskuddene til amter og kommuner på 3 mia kr. Denne stramning vil, hvis den bliver gennemført, betyde, at kommunerne bliver nødt til at sende mange tusinde ud i arbejdsløshed til de dagpenge og den bistandshjælp, som Schlüterregeringen i forvejen har beskåret. Samtidig mindskes kommunernes muligheder for at rette op på de sociale skader, som regeringen forvolder.

Op nedskæringerne over for kommunerne er endda kun toppen af isbjerget. Vi ved, at der i disse måneder arbejdes i ministerierne på nedskæringsforslag til endnu større beløb.

Forslaget er et udtryk for den specielle konservative filosofi: for at overtale lønarbejderne til ikke at stille for store lønkrav lover man dem skattelettelse mod løntilbageholdenhed. At skattelettelserne dels skal betales af de i forvejen dårligt stillede, dels af lønarbejderne i form af øget arbejdsløshed og forringet offentlig service, tales der ikke om.

Nu tyder intet på, at løftet om gavekortet har spillet nogen som helst rolle for overenskomstforhandlingernes forløb. Det ville da også have været ualmindelig kortsigtet fra lønarbejdernes side, hvis det havde været tilfældet. Den såkaldte skattelettelse er jo begrænset til 1983, medens overenskomsterne løber til 1. maj 1985. Men at regeringen overhovedet forsøger at få lønarbejderne til at agere mellemænd i en overførsel fra de dårligst stillede til arbejdsgiverne, er kun en grund mere til at vende sig mod regeringens omvendte Robin Hood-politik.

Ove Jensen (FP):

Både de konservatives og venstres ordfører har her ved første behandling lagt stor vægt på, at et løfte skal holdes, men det gør de jo ikke med dette lovforslag. Indledningsvis vil jeg benytte lejligheden til at sige, at regeringen med dette forslag ikke har opfyldt sit løfte om en forhøjelse af personfradraget.

Statsministeren sagde tydeligt i sin åbningstale i oktober, at regeringen ville fremsætte forslag om et ekstra personfradrag, så snart det lå klart, at betingelserne for en tilbageholdende lønudvikling var opfyldt.

Arbejdsmarkedets parter har stort set fulgt regeringens henstilling om en 4 pct.s lønstigning, og det har de naturligvis gjort under den forudsætning, at de lovede skattelettelser blev gennemført ved en forhøjelse af personfradraget, sådan som statsministeren havde redegjort for det i sin åbningstale.

Regeringen har kun grund til at være tilfreds med de afsluttede overenskomstforhandlinger, og derfor er det uklogt af regeringen, hvis den nu går ind for et løftebrud over for lønmodtagerne.

Nu er det jo ikke til at vide, hvem der sidder på ministertaburetterne om to år, når der igen skal føres overenskomstforhandlinger, men det er i hvert fald helt givet, at lønmodtagerne vil være mere skeptiske næste gang, hvis de skattelettelser, som er lovet, ikke gennemføres som oprindelig planlagt.

Forskellen på det, som regeringen her foreslår, og en forhøjelse af personfradraget er, at med regeringens check på 600 kr. er denne sag ude af verden. Hvis personfradraget derimod først er forhøjet, virker det også i årene fremover, medmindre folkettinget ved lov bestemmer noget andet.

Forslaget, som det her foreligger, har ikke meget med skattelettelse at gøre, idet beløbet udbetales til alle, uanset om der har været indkomst eller ej.

Derfor vil fremskridtspartiet under forslagens videre behandling arbejde for, at skattelettelsen bliver givet ved en forhøjelse af den skattefri bundgrænse, hvad der i øvrigt var en klar forudsætning under de forhandlinger, der var i efteråret om regeringens pakkeløsning, og hvad der givetvis også er et flertal for, hvis ellers de forskellige partiers medlemmer fik lov til at stemme efter deres overbevisning.

Efter de udtalelser, der er fremsat af de forskellige oppositionspartier, er de modstandere af, at der overhovedet bliver givet en skattelettelse. Det forekommer mærkeligt og ulogisk, at de nævnte partier nu har dette standpunkt, når de under behandlingen af finanslovforslaget tiltrådte et ændringsforslag om, at der på en ny konto blev hensat 2,3 mia kr. til de lovede skattelettelser. Dette